

Agrár- és vidékfejlesztési stratégiák regionális alkalmazása 2.

Területi stratégiák

Dr. Udvardy, Péter

Agrár- és vidékfejlesztési stratégiák regionális alkalmazása 2.: Területi stratégiák

Dr. Udvardy, Péter

Lektor: Dr. Bíró, Szabolcs

Ez a modul a TÁMOP - 4.1.2-08/1/A-2009-0027 „Tananyagfejlesztéssel a GEO-ért” projekt keretében készült. A projektet az Európai Unió és a Magyar Állam 44 706 488 Ft összegben támogatta.

v 1.0

Publication date 2010

Szerzői jog © 2010 Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar

Kivonat

A modul célja, hogy áttekintést adjon az Európai Unió regionális politikájának fejlesztési irányairól, a területi stratégiák európai és magyarországi fejlődéséről és a területfejlesztés kulcskérdéseiről.

Jelen szellemi terméket a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény védi. Egészének vagy részeinek másolása, felhasználás kizárólag a szerző írásos engedélyével lehetséges.

Tartalom

2. Területi stratégiák	1
1. 2.1 Bevezetés	1
2. 2.2 Regionális növekedés	1
3. 2.3 Kínálatorientált regionális stratégia	3
4. 2.4 Keresletorientált regionális stratégia	5
5. 2.5 Európai szintű területi stratégiák	7
6. 2.6 Területi stratégiák Magyarországon	10
7. 2.7 Stratégia és koncepció	12
8. 2.8 Összefoglalás	13

2. fejezet - Területi stratégiák

1. 2.1 Bevezetés

A Területi stratégiák modul leírása közben bemutatjuk az alapvető fogalmakat, a regionális politika fejlesztési irányait, a területi stratégiák Unió és magyar fejlődését és változásait.

Ön a modulból megismeri

- a regionális politika fejlesztési irányait,
- a területi stratégiákat,
- a fejlesztési irányokat és elveket,
- a magyarországi területfejlesztési koncepciók sajátosságait,
- valamint a fenti ismeretek összefüggéseinek rendszerét.

A modul elsajátítása után Ön képes lesz:

- átlátni a regionális politika fejlesztési céljait,
- ismertetni a területi tervezés alapkérdéseit
- bemutatni a magyarországi területi stratégiák alapjait.

2. 2.2 Regionális növekedés

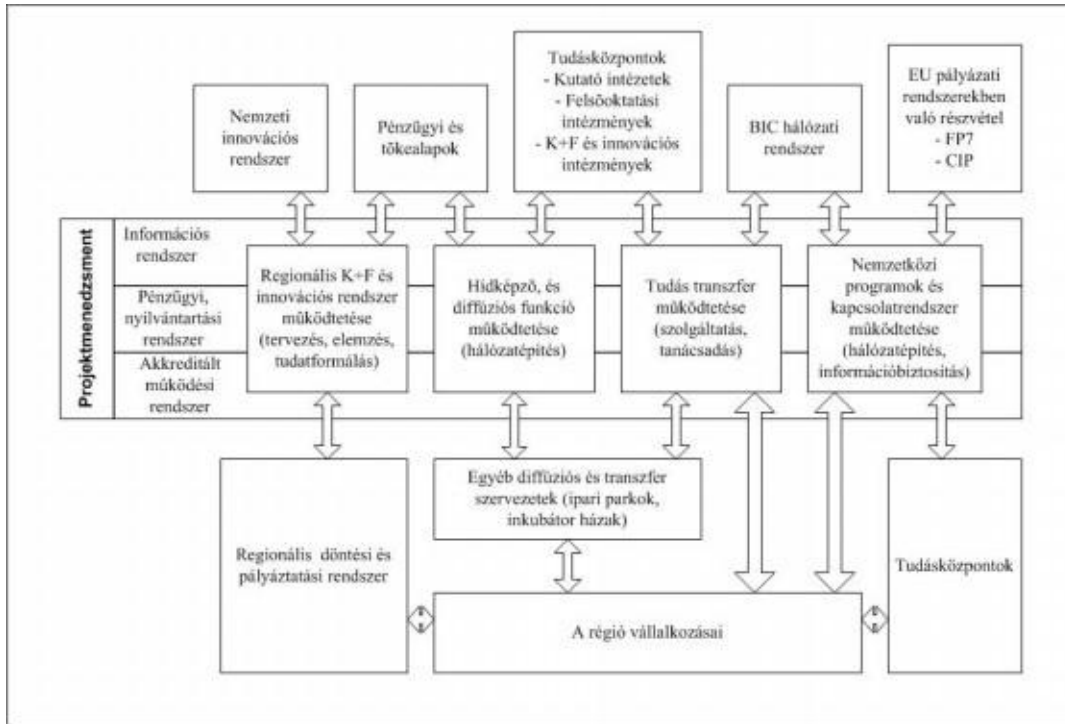
A regionális növekedés alapját a régióban rendelkezésre álló erőforrások összessége adja. A kereslet és a kínálat alapján egyes régiók felértékelődnek, mások pedig kevésbé lesznek vonzóak a befektetésekhez.

A növekedés tényezői közül az egyik legfontosabb a tőke, ez alapjaiban határozza meg egy adott régió fejlődését. Az egyes különálló fejlesztések hatása összeadódhat, ekkor multiplikátorhatásról beszélhetünk.

A munkaerő, mint termelési tényező szintén alapjaiban határozza meg a regionális fejlődést. Migrációs (vándorlási) folyamatokat idéz elő vagy gyengít le, a munkaerő képzettsége pedig alapvetően meghatározza a régióba betelepülő fejlesztések minőségét.

A technikai haladás szintén fontos tényező, az innováció alapjaiban hat a régió fejlődésére. Lényeges szempont, hogy a térség mennyire fogadja el és terjeszti a technikai haladás új eredményeit. A különböző innovációs ügynökségek célja részben éppen a technikai haladás segítése a területi tervezés során.

A 2-1. ábra mutatja be az Észak-Magyarországi Regionális Innovációs Ügynökség működési modelljét.

2-1. ábra Egy regionális innovációs ügynökség működése

Forrás: <http://www.norria.hu>

A hagyományos **tőke – munkaerő – innováció** hármastól új tényezők kerültek képbe a régiók fejlődésének vizsgálata során. Az új, gazdaságon kívüli adottságok segíthetik vagy fékezhetik a régió adottságainak kibontakozását.

A magas szintű (high-tech) ipar letelepedését speciális tényezők megléte teszi lehetővé. Olyan új tényezők kerültek elő, melyek megléte ösztönözte a nagy hozzáadott értéket előállító üzemek letelepedését. Ilyen tényező a munkaerő képzettsége, a szolgáltatások megléte, a fejlett infrastruktúra, egyetemek és kutatóhelyek rendelkezésre állása.

A **regionális milió** a régiók növekedésének legfőbb mozgatórugója. A milió alatt a régióban megtalálható gazdasági, társadalmi, politikai feltételrendszere értendő, mely kedvező lehetőséget biztosít a fenntartható növekedéshez.

A modern területi politika célja az erőforrások hatékony felhasználása, a legtöbb esetben a különbségek kiegyenlítése, a régióban élők életfeltételeinek javítása, mindezt a fenntarthatóság messzemenő figyelembe vételével. Fontos a tisztességes jövedelem biztosítása a régióban dolgozók számára mindhárom szektorban, ezáltal megteremtve a szociális biztonságot számukra.

Ideális körülmények között a régiók fejlődése a területi kiegyenlítés alapján megy végbe, a munkaerő, a tőke és az információáramlás szabadon megy végbe a régiókban. Azonban a már korábban meglévő különbségek miatt a beruházások nagy része a már addig is kedvezőbb területekre áramlik, ezáltal növelve tovább a különbségeket.

Korábban a területi kiegyenlítést a kormányok a **felülről lefelé** történő központosított elosztással próbálták elérni. Az erőforrások a rendszerbe a központból a gyengébb területekre irányultak, többek között iparterületeket hoztak létre a problémás, fejlesztésre szoruló régiókban.

A '80-as évektől kezdve a helyi, regionális szereplőktől induló, **alulról felfelé** való építkezés vette át a korábbi központosított fejlesztések szerepét, mindemellett a nemzeti és uniós szintű koordináció fontossága szintén nem vitatható.

A fejlesztés iránya az újraelosztás helyett a belső források aktivizálása és azok bevonása lett a fejlesztések során. A mennyiségi szemléletet felváltotta a minőségi szemlélet.

A beavatkozás módja is megváltozott. A kizárólag csak a kisebb, problematikus területek támogatása helyett nagyobb térben megvalósuló fejlesztések történtek, rugalmasan elosztva az erőforrásokat. Az oktatás szerepe felértékelődött, a képzett munkaerő kilátásai jobbakká váltak a munkaerőpiacon.

A 2-2. ábra ezt az újfajta megközelítést mutatja be.

2-2. ábra Humánerőforrás fejlesztés

Forrás: <http://www.oki.hu>

A 2-3. ábra a régiók versenyképességét meghatározó jellemzőket mutatja be piramismodellben. A modell alapján a hosszú távú sikerességhez elengedhetetlen társadalmi és gazdasági tényezők találhatók meg, középső részén az alaptényezők vannak, csúcán pedig a régióban élők minél magasabb életszínvonala található meg.

2-3. ábra A versenyképesség piramismodellje

Forrás: <http://www.fek.pte.hu>

3. 2.3 Kínálatorientált regionális stratégia

A kínálatorientált regionális stratégia elve az, hogy a régiót kívülről megközelítve, a külső feltételeket figyelembe véve kívülről befele haladva fejlesztik. A régió komparatív előnyeit fejlesztik és kedvező gazdasági környezetet alakítanak ki. Ennek eszközei:

- termelői infrastrukturális fejlesztések,
- fogyasztói infrastrukturális fejlesztések,
- elérhetőség biztosítása (közlekedés, kommunikáció),
- termelést szolgáló épületek és létesítmények alacsony árú értékesítése,
- kedvezmények (adókedvezmények, mentességek, hitelek, támogatások, stb.).

A kínálatorientált regionális stratégia a régió vonzóvá tételével alakít ki olyan feltételeket, ahol a befektetők szívesen telepednek le. A támogatásoknak és adókedvezményeknek jelentős szerepük van a régió vonzóvá tételében.

Több veszélyforrás is van a túlzott kínálatorientált regionális stratégia alkalmazásában. A túlzott infrastruktúra fejlesztés során olyan kihasználatlan kapacitások keletkeznek, melyek a későbbiekben súlyos terhet jelentenek az önkormányzatokra.

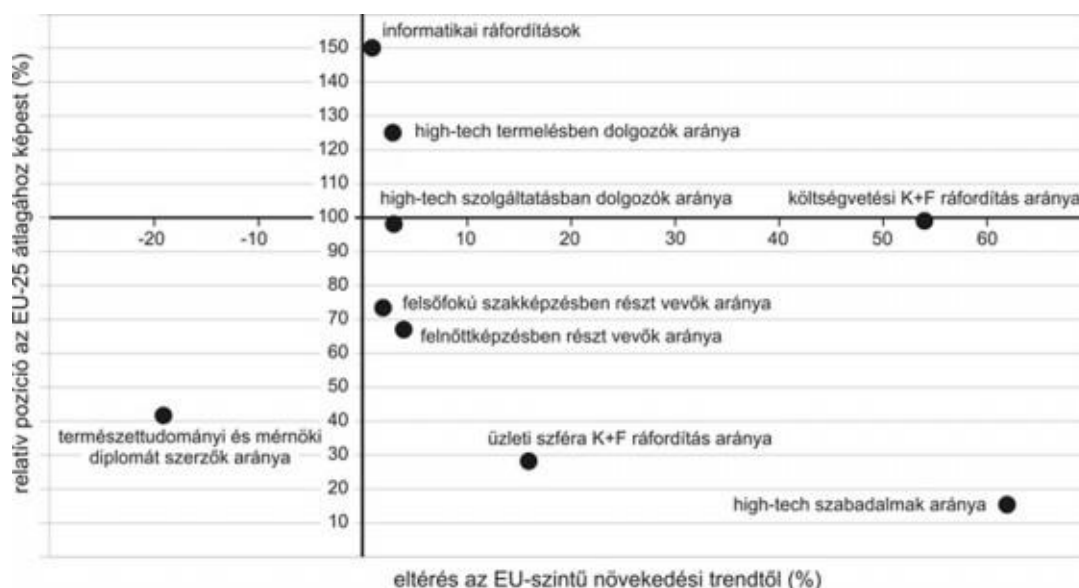
A másik veszélyforrás az olyan vállalkozások megjelenése, melyek kizárólag addig maradnak az adott területen, amíg a komparatív előnyök tartanak, majd azonnal más régiókat keresnek a termeléshez.

A kínálatorientált regionális stratégia nem célozza meg a letelepedett egységek integrálását a helyi gazdaságba, ami azzal jár, hogy nem alakul ki helyi beszállítói kör és a munkaerő is csak lazán kötődik a termelőegységhez. Az önkormányzatok is kevesebb bevételhez jutnak az ilyen vállalkozásoktól (jellemző az iparüzési adó kedvezmény).

A kínálatorientált regionális stratégia előnye az, hogy a hirtelen piacvesztett régiók gyorsan találhatnak tőkét, mivel a munkaerő és a telephely rendelkezésre áll. Ugyanakkor a kínálatorientált regionális stratégia egyoldalú alkalmazása társadalmi kudarc forrása.

Magyarországon a kínálatorientált regionális stratégia egyik jó példája Székesfehérvár, ahol az 1990-es évek elején a meglévő telephelyi és munkaerő kapacitások hirtelen feleslegesé váltak piacvesztés miatt. Az önkormányzat kidolgozott egy kínálatorientált regionális stratégiát, mely néhány év alatt újra fejlődő területté tette Székesfehérvárt.

A kínálatorientált regionális stratégia hatékony, de nem végleges megoldás. Az innováció növelésével, a K+F beruházások támogatásával lehet és kell továbblépni egy adott régió fejlesztése során. Magyarország innovációs pozícióját a 2-4. ábra mutatja be.

2-4. ábra Magyarország innovációs pozíciója az EU-ban

Forrás: <http://www.matud.iif.hu>

4. 2.4 Keresletorientált regionális stratégia

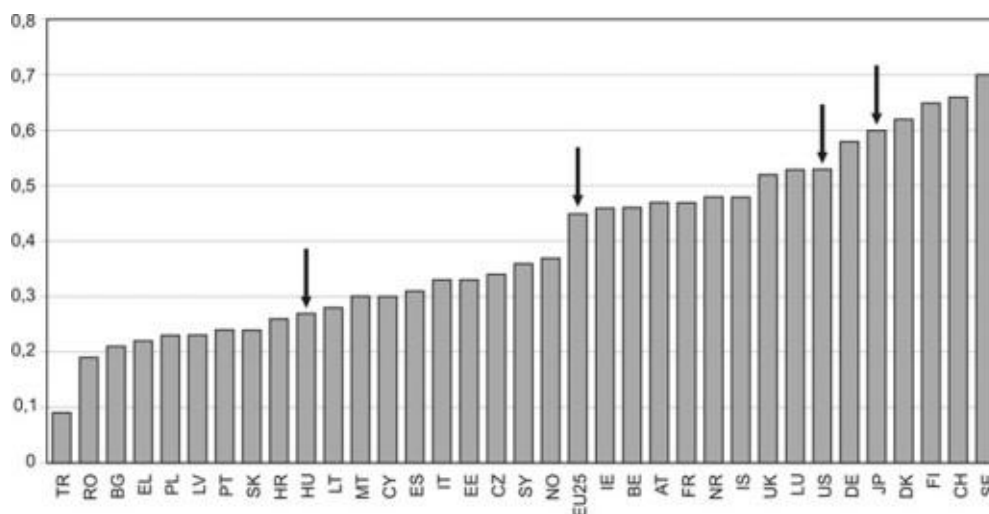
A keresletorientált regionális stratégia a régiót egy egységként kezelve, annak sajátosságait figyelembe véve, belülről kifelé haladva kísérli meg fejleszteni az adott régiót. Nem csupán a külső keresletet, hanem a belső adottságokat is figyelembe veszi a stratégia megtervezésekor, így fokozza a régió versenyképességét.

A keresletorientált regionális stratégia egyik alapeleme a **helyi hálózatok** kiépítése és fenntartása. Mivel a korlátok nélküli verseny az erőforrások kimerüléséhez vezet, így az együttműködés támogatása célravezetőnek tűnik a stratégia tervezésekor.

A hierarchikus hálózatok nem elég rugalmasak, így a helyi hálózatok szerepe felértékelődik. A régiók felfoghatók többszintű, nyitott, de jól körülhatárolható hálózatoknak, melyek egyedi jellegzetességekkel rendelkeznek. Az ezekre a hálózatokra épülő regionális fejlesztési stratégiák jellemzője:

- hálózatépítés (nem hierarchikus, többszintű),
- hálózatfejlesztés,
- hálózatok összekapcsolása.

A keresletorientált regionális stratégia esetében a hálózatok megléte kialakít egy speciális innovációs miliót. Ez részben gazdasági-társadalmi jellegzetesség, másrészt termelési adottság. Az innovációs folyamatok elterjedése csökkenti a piaci bizonytalanságot, másrészt a helyi kultúrában és intézményrendszereken keresztül segíti a folyamatos fejlődést. Magyarország innovációs pozícióját a 2-5. ábra mutatja be.

2-5. ábra Magyarország innovációs pozíciója az OECD országok között

Forrás: <http://www.mfor.hu>

Az innovációs milió kialakulhat különböző térszerkezetben:

- metropoliszok területén a legfejlettebb termelési és szolgáltatási rendszerekre felépülve,
- nagyvárosokban a hagyományos iparra épülve,
- korábbi ipari centrumok ma már leépült alapjain, új termelési rendet befogadva,
- fejlődési pólusokban, K+F-re épülve,
- határ menti régiókban, interregionális együttműködés kereteiben, komparatív előnyöket kihasználva,

- elmaradott, de jó adottságú térségekben.

A keresletorientált regionális stratégiák esetében fontos a területi koncentráció kérdése is, mivel a nagy regionális-lokális piac növelheti a versenyképességet. Az úgynevezett agglomerációs gazdasági előnyöket két csoportba sorolhatjuk:

- urbanizációs előny (a város méretéből fakadó előnyök)
 - kedvez infrastruktúrális ellátottság,
 - korszerű kommunikációs lehetőségek,
 - széleskörű szolgáltatások elérhetősége,
 - kulturális lehetőségek.
- lokalizációs előny (a régió földrajzi elhelyezkedése) jelenti az előnyt.

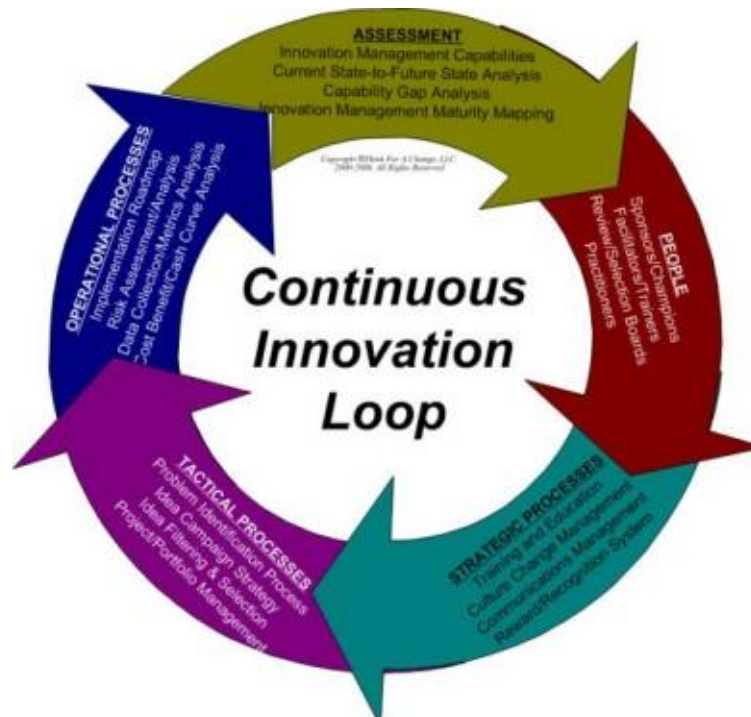
A helyi gazdasági előnyök hozzájárulnak a termelési és a tevékenységi **klaszterek** létrehozásához, melyek független tagokból állnak és sajátos szimbiózist alkotnak. Három típusuk van:

- kézművességre épülő,
- szaktudásra és technológiára épülő,
- szolgáltató szektorra épülő.

Emellett megtalálható még a **területi szinergia** is, mely az adott régióban már meglévő klaszterek együttes hatására jön létre.

A keresletorientált regionális stratégiák esetében a klaszterek létrejöttének lényeges kérdése a munkaerő képzettsége. A jól képzett munkaerő vonzza a tőkét a régióba, a termelés során gyarapodnak az ismeretek, ezáltal az innováció folyamatosan jelen van a régióban.

A 2-6. ábra mutatja be a folyamatos innováció folyamatát és szükségességét.

2-6. ábra Folytonos innováció

Forrás: <http://www.thinkforachange.com>

Fontos kérdés a régió rendszereinek kapcsolódása a nemzetközi gazdaság folyamatokhoz. A külföldi tőke bekapcsolódása a regionális gazdaságba szükséges a folyamatos fenntartható fejlődés eléréséhez. Mindehhez a helyi adottságokat kell hozzáigazítani a befektetések igényeihez.

5. 2.5 Európai szintű területi stratégiák

Az európai szintű területfejlesztési stratégiát 1983-ban kezdték el kidolgozni és 1988-ban fogadták el elsőként. Eben a dokumentumban jelenik meg elsőként a területi tervezés szükségessége európai és nemzeti szinten egyaránt.

1991-ben az Európai Bizottság elkészítette az **EUROPA 2000** dokumentumot, mely a hosszú távú döntésekben kívánt segítséget nyújtani a döntéshozók számára. A lefektetett politikai irányelvek befolyásolták a régiók fejlődését:

- közös agrár- és halászati politika befolyásolja a partmenti térségek életét,
- az iparpolitika befolyásolja az új iparterületek megjelenését,
- a külpolitikai elvek érintik több térség fejlődését,
- a környezetvédelmi politika befolyásolja az életminőséget.

A városok szerepét is említi a dokumentum, melyek befolyásolnak egész régiókat. A városfejlesztés alapelvei éppen ezért a következők:

- a városias térségek nehézségeinek kezelése,
- kis- és középvárosok szerepének erősítése,
- helyi centrumok speciális fejlesztése,
- városhálózatok fejlesztése,
- helyi kezdeményezések felkarolása.

A vidéki térségek szerepe is rendkívül fontos, a mezőgazdasági termelés a vidéki fejlődés egyik motorja, bár jelentősége csökkenő tendenciát mutat. A vidéki életminőség azonban egyre jobban függ a nem mezőgazdasági tevékenységektől (például rekreáció, turizmus, stb.).

A közlekedési hálózat fejlesztése is fontos tényező a dokumentum szerint. A transz-európai közlekedéspolitikát a következő célkitűzésekkel jelenik meg:

- gyors, biztonságos és olcsó hálózat,
- távoli területek elérésének megkönnyítése,
- optimális járműkihasználás,
- összeköttetés kelet és nyugat között.

A 2-7. és 2-8. ábra a transz-európai vasúti és közúthálózatot mutatja be.

2-7. ábra Transzeurópai vasúti hálózat

Forrás: <http://www.wikipedia.org>

2-8. ábra Transzeurópai úthálózat (TEN)

Forrás: <http://www.lelegzet.hu>

Az **EUROPA 2000+** dokumentum 1994 végén jelent meg és a területfejlesztést általános, transznacionális és szomszédos országokkal történő együttműködésre vonatkozóan értékelte, és három célterületet jelölt meg:

- általános, európai szintű fejlesztési célok (fenntartható fejlődés, versenyképesség fokozása, kiegyenlített fejlődés),

- transznacionális együttműködés (városhálózat fejlesztése, vidékfejlesztés, környezetvédelem),
- nem uniós tagországokkal történő együttműködés (főleg a közép-kelet európai országok felé történő nyitást támogatta).

Az **Európai Területfejlesztés Perspektívái (ESDP)** az Európai Területfejlesztési Politika Alapelvei és a Lípcei dokumentum alapján készült el 1999-ben. A gazdasági és társadalmi kohézió fontosságát hangsúlyozta, valamint a fenntartható fejlődést emelte ki alapelveként. A célok négy fő csoportba lettek sorolva:

- kiegyensúlyozottabb és többközpontú városhálózat, új kapcsolatok a város és a vidék között,
- infrastruktúra és az ismeretek elérhetőségének biztosítása,
- kulturális és a természeti örökség védelme,
- integrált területfejlesztés.

2000-ben és 2001-ben a **Lisszaboni stratégia** és a **Göteborgi stratégia** jelent meg a területfejlesztés területén új irányelvekkel.

2007-ben a **Területi Stratégiák** című dokumentumot Lípcebén fogadták el. Ennek prioritásai a következők voltak:

- többközpontú fejlesztés és innováció, hálózatépítés,
- város – vidék partnerség megerősítése,
- regionális klaszterek kialakításának ösztönzése,
- transzeurópai hálózat megerősítése,
- éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatkezelés ösztönzése,
- ökológiai rendszerek és kulturális örökség védelme.

2008-ban jelent meg a **Zöld könyv** a területi kohézióról, melyben a területi kohézió fogalmát pontosították, valamint a versenyképesség és jólét lehetőségeit írták le. Alapelvei a következők voltak:

- problémák területileg integrált megoldása,
- együttműködés,
- kohézió erősítése,
- hatékonyság növelése,
- ökológiai egyensúly megtartása.

Manapság a területi stratégiák legfőbb szempontja a kohézió megerősítése, az együttműködések támogatása és a hálózatépítés segítése. A 2-9. ábra mutatja be az EU-ban megtalálható agro-food klasztereket.

2-9. ábra Agro-food klaszterek az EU-ban

Forrás: <http://www.tages.biz>

6. 2.6 Területi stratégiák Magyarországon

Magyarországon már az I. világháborút követően felmerült annak szükségessége, hogy foglalkozzanak a területi tervezéssel, mivel az anyaország 67,2 százalékát választották le, lakosságának 63,6 százaléka került a határokon kívülre. Az infrastruktúra is jelentősen sérült, a közigazgatás is nagy átrendeződés következett be. Az első javaslatokat Teleki Pál és tanítványai tették az átalakításra.

1937-ben újra előkerült a gondolat a területi összefüggéseket is vizsgáló országrendezésre, a II. világháború azonban megakadályozta a végrehajtását. 1945 után létrehozták a Területrendezési intézetet, majd következett a szocialista iparosítás időszaka. 1971-ben fogadták el az Országos Településhálózat-fejlesztési Konceptiót (OTK).

1990-től kezdve újabb nagy változások következtek be a területfejlesztésben. Az önkormányzatisággal létrejöttével az állam és a helyi közösségek között egyértelmű feladatmegosztás alakult ki. Az új helyzetben új csoportok jelentek meg gazdasági potenciáljuk szerint:

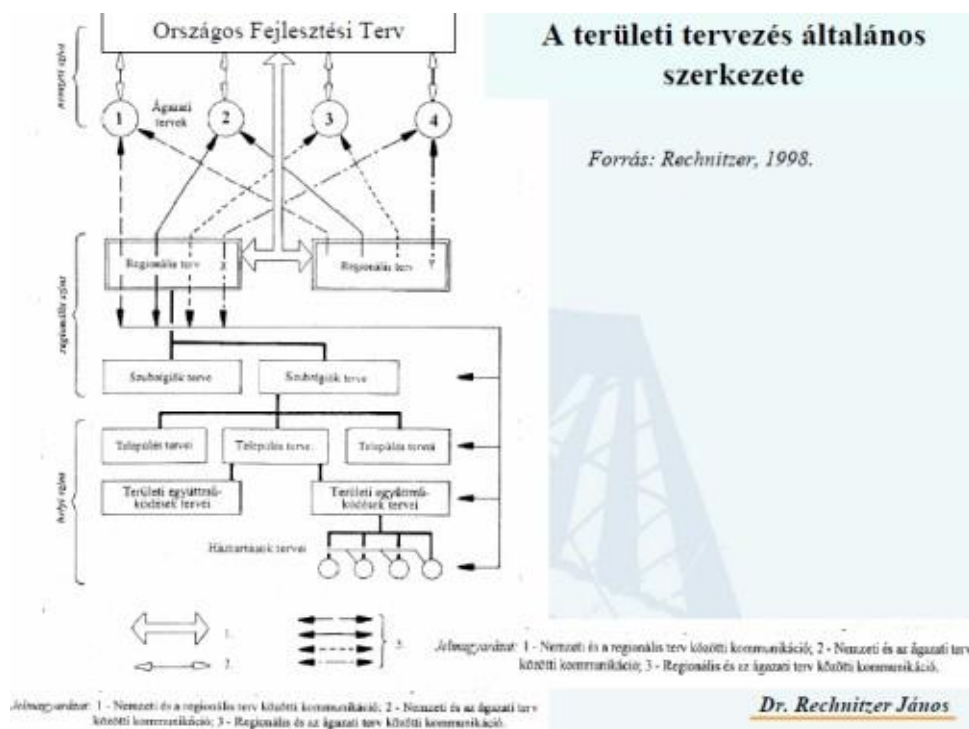
- Budapest,
- Győr-Moson-Sopron és Vas megye,
- Közép-Dunántúl megyéi,
- Duna menti megyék,
- Tiszántúli és észak-magyarországi megyék.

Erőforrásaik és lehetőségeik alapvetően eltértek infrastrukturális és más adottságaik miatt. Már a rendszerváltás előtt kialakultak és részben konzerválódtak azok a területi különbségek, melyek a mai napig éreztetik hatásukat. Eredetük részben történelmi gyökerű (Trianoni békediktátum), részben gazdaságpolitikai okokkal bír (több fejlesztési forrás jutott az ország nyugati területeire, stb.).

1996-ban megszületett a **Területfejlesztésről és -rendezésről szóló XXI. törvény**, 1998-ban pedig országgyűlési rendelet jelent meg az **Országos Területfejlesztési Koncepcióról**. Ez utóbbi az Európai Unió regionális politikájának elveit ültette át hazai viszonyokra.

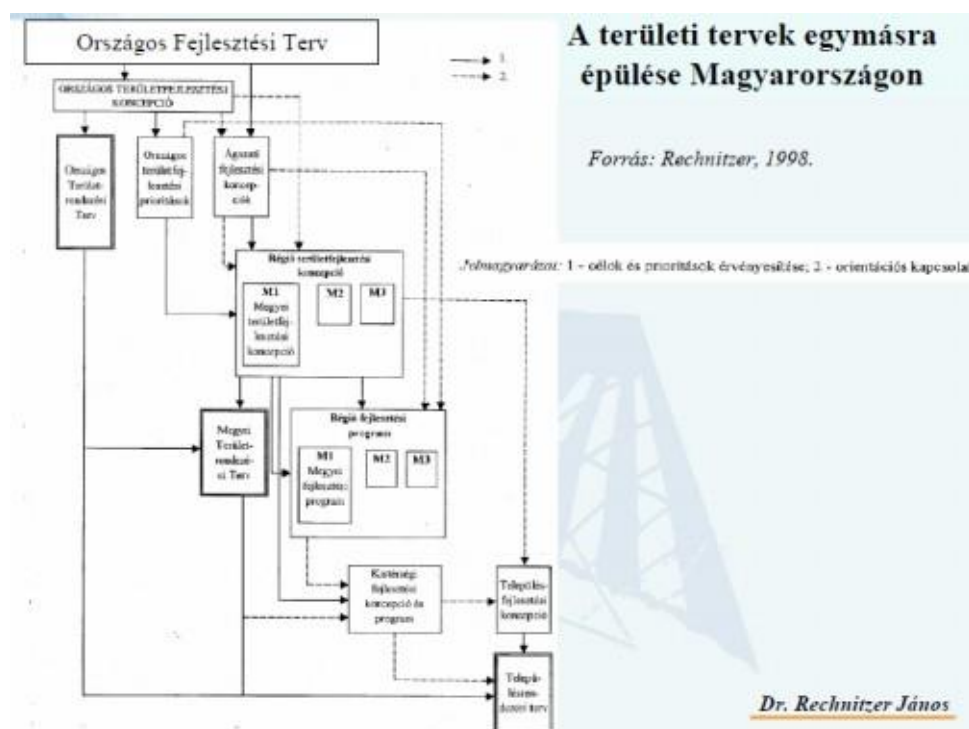
A területfejlesztési koncepciók sajátossága, hogy a különböző térbeli szintek egymásra épültek, a stratégiában, a célkitűzésekben, a megvalósítás intézményi rendszerében és eszközeiben együttműködések találhatók.

A 2-10. ábra mutatja be a területi tervezés általános szerkezetét, a 2-11. ábra pedig a területi tervek egymásra épülését Magyarországon.

2-10. ábra A területi tervezés általános szerkezete

Forrás: <http://uni.sze.hu/>

2-11. ábra A területi tervek egymásra épülését Magyarországon

Forrás: <http://uni.sze.hu/>

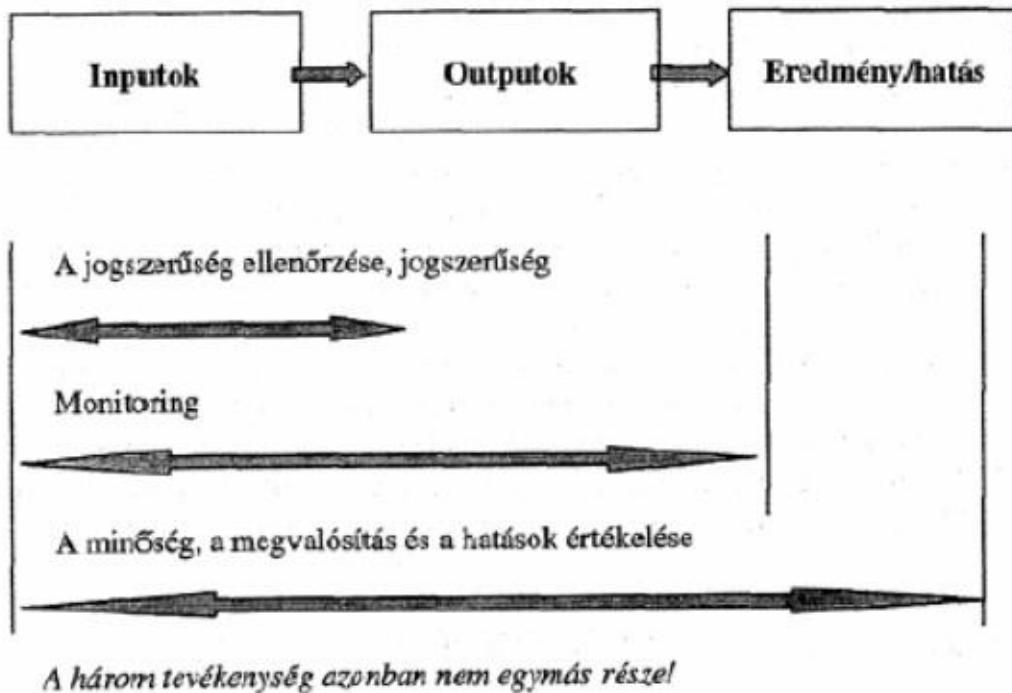
A tervezés és megvalósítás négy szinten történik:

- Országos,
- Regionális,
- Megyei,
- kistérségi szinteken.

A tervek tartalmazzák:

- a tartalmi elemeket,
- a megvalósítás szintjeit,
- az értékelést,
- a területrendezési követelményeket.

A programok értékelésének elvi menetét a 2-12. ábra mutatja be.

2-12. ábra A programok értékelésének menete

Forrás: <http://uni.sze.hu/>

7. 2.7 Stratégia és koncepció

A stratégiai tervezés a modern piacgazdaságokban az alábbi sajátosságokkal rendelkezik:

- többszintű és sokszereplős: az érintettek több szinten is részt vesznek a tervezés folyamatában,
- kétirányú: alulról felfelé és felülről lefelé is építkezik, megvalósul a felső akarat és az érintettek elképzelései is bekerülnek a tervbe,

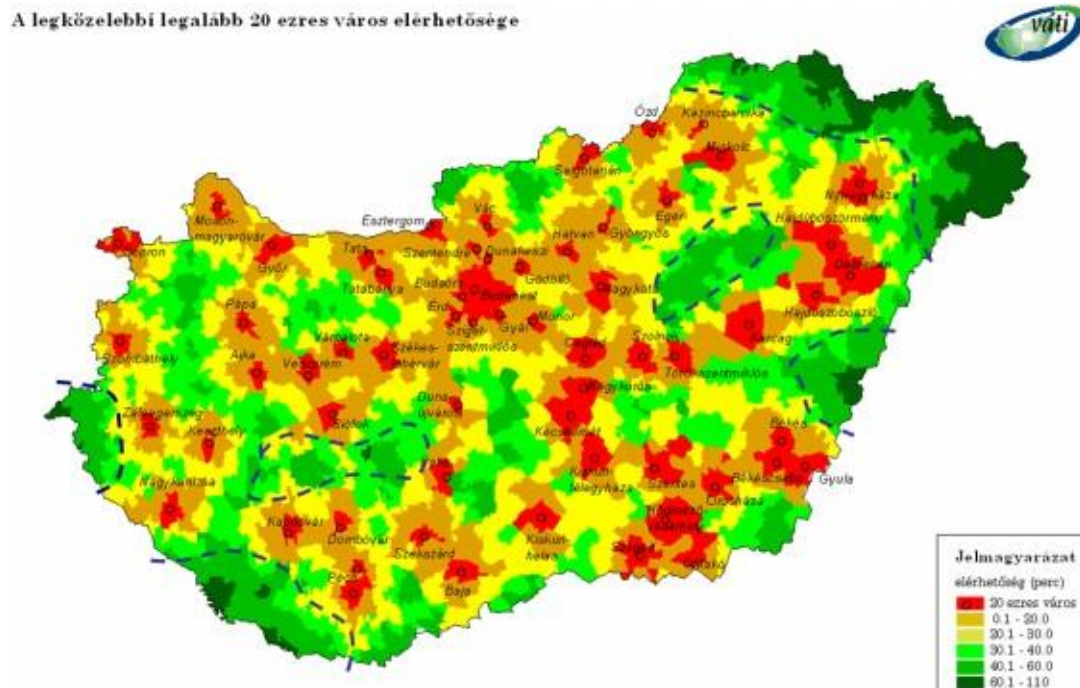
- állami és közösségi beavatkozást elfogadja: távlati célok is beépülnek a tervbe,
- sokszínű: több lehetséges megoldást is elfogad és engedi a szabad választást,
- korlátozott és racionális: szelektálja az információtömeget,
- ösztönöz és korlátoz.

A stratégiaépítésnek öt jól elkülöníthető szakaszát lehet megkülönböztetni:

- előkészítő fázis, hipotézis felállítása: a hipotézis tartalmazza a jövőbeni fejlesztési pályákat és lehetőségeket, tehát tömör stratégiai tervként is felfogható,
- külső tényezők felmérése: európai regionális fejlődési irányok, magyarországi térszerkezeti elhelyezkedés és versenytársak, szereplők elvárásai,
- belső adottságok összeállítása: tőke, munkaerő, innovációs miliő, környezeti állapot, infrastruktúra, stb.,
- stratégia felvázolása: stratégiaépítés, rendszerezés, összefüggések elemzése, stratégia kidolgozása,
- jövőépítés tervezése: legalább vázlatos megvalósítási terv nélkül csak az íróasztalnak készül a terv, ezért lényeges a megvalósítás időbeni ütemezése.

Fontos a régiók alapos megismerése az adott tervezés sikerességéhez, a külső elvárások és a belső tulajdonságok harmonizációja.

A 2-13. ábra a legközelebbi legalább 20 ezres város elérhetőségét mutatja be, például az egészségügyi ellátást is figyelembe vevő stratégiai tervezés során elengedhetetlen ezen információk ismerete.

2-13. ábra A legközelebbi legalább 20 ezres város elérhetősége

Forrás: <http://uni.sze.hu/>

8. 2.8 Összefoglalás

A modul bemutatta a területi tervezéssel kapcsolatos legfontosabb alapokat, az európai és a hazai területfejlesztés kialakulását és változásait, a területi tervezés stratégiai összefüggéseit.

Önellenőrző kérdések:

1. Ismertesse a regionális növekedés tényezőit!
2. Mi a regionális miliő?
3. Ismertesse a kínálatorientált regionális stratégiát!
4. Ismertesse a keresletorientált regionális stratégiát!
5. Ismertesse az európai szintű területi stratégiákat!
6. Mik a Zöld könyv által ismertetett alapelvek?
7. Hány szinten történik területi tervezés Magyarországon?
8. Ismertesse a stratégiaépítés szakaszait!

Irodalomjegyzék

Lukács Gergely S.: *A vidékfejlesztés kézikönyve.*, Szaktudás Kiadó Ház, Budapest., 2004.

Rechnitzer J.: *Területi stratégiák.*, Dialóg Campus Kiadó, Budapest-Pécs., 1998.

<http://www.vm.gov.hu/>

<http://ec.europa.eu>

<http://uni.sze.hu>

<http://www.umvp.eu/>